

Глава 8

Системи от случайни величини

8.1 Примери за системи от случайни величини

В практиката се срещат случайни величини, които приемат своите стойности при един и същ опит. Например, такива са:

- ръст и тегло на човек (H, G) ;
- координати на попадението при стрелба (X, Y, Z) ;
- размери на детайл (A_1, A_2, \dots, A_n) .

Определение 8.1. *Набор от n ($n \geq 2$) случайни величини*

$$X_1 = X_1(\omega), X_2 = X_2(\omega), \dots, X_n = X_n(\omega), \quad \omega \in \Omega,$$

които получават своите стойности при един и същ опит, се нарича система от случайни величини или n -мерна случайна величина.

По-нататък ще изучаваме само двумерни с.в. (X, Y) , като обърнем по-голямо внимание на дискретните такива.

8.2 Дискретна двумерна случайна величина

Определение 8.2. *Двумерната случайна величина (X, Y) се нарича дискретна, ако нейните компоненти X, Y приемат крайно или изброимо множество от стойности.*

Нека компонентите на двумерната случайна величина (X, Y) приемат краен брой стойности

$$(x_j, y_k), \quad j = 1, \dots, m, \quad k = 1, \dots, n$$

и

$$p_{jk} = P(X = x_j, Y = y_k).$$

Забележка 8.1. Тук със записа $X = x_j, Y = y_k$ е означено събитието $\{X = x_j\} \cap \{Y = y_k\}$.

Такава случайна величина се описва напълно от правоъгълна **съвместна таблица за разпределение** от вида

$X \setminus Y$	y_1	y_2		y_k		y_n	
x_1	p_{11}	p_{12}		p_{1k}		p_{1n}	q_1
x_2	p_{21}	p_{22}		p_{2k}		p_{2n}	q_2
x_j	p_{j1}	p_{j2}		p_{jk}		p_{jn}	q_j
x_m	p_{m1}	p_{m2}		p_{mk}		p_{mn}	q_m
	r_1	r_2		r_k		r_n	

Понеже събитията $\{X = x_j, Y = y_k\}$, $j = 1, \dots, m$, $k = 1, \dots, n$ образуват пълна група от несъвместими събития, то сумата от всички вероятности в таблицата е равна на единица:

$$\sum_{j=1}^m \sum_{k=1}^n p_{jk} = 1. \quad (8.1)$$

Освен това, от равенствата

$$\{X = x_j\} = \bigcup_{k=1}^n \{X = x_j, Y = y_k\} \text{ и } \{Y = y_k\} = \bigcup_{j=1}^m \{X = x_j, Y = y_k\}$$

следва, че вероятностите $q_j = P(X = x_j)$ и $r_k = P(Y = y_k)$ може да се пресметнат от съвместната таблица за разпределение по формулите

$$q_j = \sum_{k=1}^n p_{jk}, \quad j = 1, \dots, m. \quad (8.2)$$

$$r_k = \sum_{j=1}^m p_{jk}, \quad k = 1, \dots, n. \quad (8.3)$$

Ще отбележим, че при намирането на q_j по формула (8.2) сумирането става по редовете на таблицата, а при намирането на r_k по формула (8.3) сумирането е по стълбовете.

Формулите (8.2) и (8.3) дават възможност от съвместната таблица на разпределение на двумерната дискретна с.в. (X, Y) да се намерят таблиците на разпределение на нейните компоненти – случайните величини X и Y . Освен това, от тази таблица може да се пресметне и вероятността за попадение на точката (X, Y) в дадена област D от равнината Oxy , като се приложи формулата:

$$P((X, Y) \in D) = \sum_{(x_j, y_k) \in D} p_{jk}, \quad (8.4)$$

където сумирането на вероятностите p_{jk} се извършва по всички клетки от таблицата, за които точката (x_j, y_k) попада в областта D .

Пример 8.1. Двумерната с.в. (X, Y) е зададена със следната таблица

$X \backslash Y$	1	2	4
-1	0.15	0.10	0.35
1	0.10	0.20	0.10

След сумиране на вероятностите по редовете, получаваме таблицата на разпределение на с.в. X :

X	-1	1
P	0.6	0.4

След сумиране на вероятностите по стълбове, получаваме таблицата на разпределение на с.в. Y :

Y	1	2	4
P	0.25	0.30	0.45

Ако областта D е правоъгълникът $0 \leq x \leq 2, 0 \leq y \leq 3$, то

$$\begin{aligned} P(0 \leq X \leq 2, 0 \leq Y \leq 3) \\ = P(X = 1, Y = 1) + P(X = 1, Y = 2) = 0.10 + 0.20 = 0.30. \end{aligned}$$

Забележка 8.2. При непрекъснатите случайни величини вместо двумерна таблица на разпределение се използва плътност на разпределение $p(x, y)$, за която:

- $p(x, y) \geq 0$;
- $\iint_{R \times R} p(x, y) dx dy = 1$.
- Ако случайните величини X и Y имат плътности на разпределение съответно $p_X(x)$ и $p_Y(y)$, то

$$p_X(x) = \int_{-\infty}^{+\infty} p(x, y) dy, \quad p_Y(y) = \int_{-\infty}^{+\infty} p(x, y) dx.$$

8.3 Условни закони за разпределение

Нека (X, Y) е дискретна с.в. и y_k е една от стойностите на с.в. Y . Фиксираме y_k и разглеждаме **условната случайна величина** $(X|Y = y_k)$, която приема стойности x_1, x_2, \dots, x_m с вероятности

$$P(X = x_j | Y = y_k) = \frac{P(X = x_j, Y = y_k)}{P(Y = y_k)},$$

т.е.

$$P(X = x_j | Y = y_k) = \frac{p_{jk}}{r_k} \quad j = 1, \dots, m. \quad (8.5)$$

Нека фиксираме стойността x_j на с.в. X и разгледаме **условната случайна величина** $(Y|X = x_j)$, която приема стойности y_1, y_2, \dots, y_n с вероятности

$$P(Y = y_k | X = x_j) = \frac{p_{jk}}{q_j} \quad k = 1, \dots, n, \quad (8.6)$$

които се получават аналогично.

Ще отбележим, че намирането на вероятностите за условната случайна величина $(X|Y = y_k)$ става, като се раздели всяка от вероятностите от k -я стълб (където се намира y_k) на сумата от вероятностите на този стълб r_k , а при намирането на вероятностите за условната случайна величина $(Y|X = x_j)$ вероятностите от j -я ред (където е x_j) се делят на сумата от вероятностите на този ред q_j .

Пример 8.2. Нека двумерната с.в. (X, Y) има съвместна таблица на разпределение

$X \setminus Y$	-2	1	4	
2	0.12	0.16	0.32	0.60
3	0.08	0.20	0.12	0.40
	0.20	0.36	0.44	

Тогава условната с.в. $(Y|X = 3)$ има таблица на разпределение

$Y X = 3$	-2	1	4
P	0.08/0.40	0.20/0.40	0.12/0.40

т.е.

$Y X = 3$	-2	1	4
P	0.2	0.5	0.3

Аналогично се получава, че условната с.в. $(X|Y = -2)$ има таблица на разпределение

$X Y = -2$	2	3
P	0.6	0.4

Забележка 8.3. При непрекъснатите двумерни случайни величини условната случайна величина $(X|Y = y)$ има условна плътност на разпределение

$$p_X(x|y) = \frac{p(x, y)}{p_Y(y)},$$

а условната случайна величина $(Y|X = x)$ има условна плътност на разпределение

$$p_Y(y|x) = \frac{p(x, y)}{p_X(x)}.$$

8.4 Независими случайни величини

Определение 8.3. Случайните величини X и Y се наричат **независими**, ако случайните събития $\{X < \alpha\}$ и $\{Y < \beta\}$ са независими за всяко α и β .

Теорема 8.1. Нека (X, Y) е дискретна двумерна случайна величина. X и Y са независими $\iff p_{jk} = q_j r_k, \quad j = 1, \dots, m, \quad k = 1, \dots, n.$

Теорема 8.2. Нека (X, Y) е непрекъснатата двумерна случайна величина с плътност на разпределение $p(x, y)$.

X и Y са независими $\iff p(x, y) = p_X(x)p_Y(y)$ за всяко (x, y) .

8.5 Моменти. Коефициент на корелация

А) Начален момент $\alpha_{r,s}$ от ред $r + s$

Определение 8.4. *Начален момент $\alpha_{r,s}$ от ред $r + s$ се нарича числото*

$$\alpha_{r,s} = E(X^r Y^s) = \sum_j \sum_k x_j^r y_k^s p_{jk}.$$

Началните моменти от 1-ви ред съвпадат с математическите очаквания на X и Y :

$$\alpha_{1,0} = E(X^1 Y^0) = EX,$$

$$\alpha_{0,1} = E(X^0 Y^1) = EY.$$

Б) Централен момент $\mu_{r,s}$ от ред $r + s$

Случайната величина X се нарича **центрирана**, ако $EX = 0$.

Ако X е случайна величина, то $X_0 = X - EX$ е съответната ѝ центрирана случайна величина: $EX_0 = E(X - EX) = EX - E(EX) = 0$.

Определение 8.5. *Централен момент $\mu_{r,s}$ от ред $r + s$ се нарича числото*

$$\mu_{r,s} = E(X_0^r Y_0^s) = \sum_k \sum_j (x_k - EX)^r (y_j - EY)^s p_{kj}.$$

Лесно се проверява, че централните моменти от 1-ви ред са равни на нула: $\mu_{1,0} = \mu_{0,1} = 0$.

Има три централните момента от 2-ри ред:

$$\mu_{2,0} = E(X_0^2 Y_0^0) = E(X - EX)^2 = DX = \sigma_X^2,$$

$$\mu_{0,2} = E(X_0^0 Y_0^2) = E(Y - EY)^2 = DY = \sigma_Y^2,$$

$$\mu_{1,1} = E(X_0^1 Y_0^1) = E(X - EX)(Y - EY) = K_{XY}.$$

Вторият смесен централен момент $\mu_{1,1}$ се нарича още корелационен момент и се бележи с K_{XY} . Имаме, че

$$K_{XY} = E(XY) - EX \cdot EY. \quad (8.7)$$

Величините σ_X , σ_Y и K_{XY} имат следните размерности:

$$[K_{XY}] = [X][Y], \quad [\sigma_X] = [X], \quad [\sigma_Y] = [Y].$$

Тогава величината

$$r_{XY} = \frac{K_{XY}}{\sigma_X \sigma_Y} \quad (8.8)$$

е безразмерна и се нарича **коэффициент на корелация**.

Определение 8.6. *Случайните величини X и Y се наричат **некорелирани**, ако*

$$K_{XY} = 0 \quad (r_{XY} = 0).$$

Оказва се, че ако случайните величини X и Y са независими, то $K_{XY} = 0$, $r_{XY} = 0$, т.е. те са некорелирани. Обратното не винаги е вярно.

Освен това, коэффициентът на корелация r_{XY} удовлетворява неравенството

$$|r_{XY}| \leq 1 \quad (-1 \leq r_{XY} \leq 1). \quad (8.9)$$

и определя степента на линейната зависимост между X и Y .

8.6 Линейна корелация

Определение 8.7. *Казваме, че между случайните величини X и Y има **линейна корелация**, ако съществуват константи $a \neq 0$ и b , за които*

$$Y = aX + b. \quad (8.10)$$

Ако между случайните величини X и Y има линейна корелация, то $|r_{XY}| = 1$. Наистина, като отчетем (8.10), получаваме

$$EY = aEX + b, \quad DY = a^2DX, \quad \sigma_Y^2 = a^2\sigma_X^2, \quad \sigma_Y = |a|\sigma_X, \quad K_{XY} = a\sigma_X^2$$

и тогава

$$r_{XY} = \frac{K_{XY}}{\sigma_X \sigma_Y} = \frac{a\sigma_X^2}{\sigma_X \cdot |a|\sigma_X} = \frac{a}{|a|} = \begin{cases} 1, & \text{ако } a > 0, \\ -1, & \text{ако } a < 0. \end{cases}$$

Вярно е и обратното: Ако $|r_{XY}| = 1$, то между случайните величини X и Y има линейна корелация: $Y = aX + b$. При това,

$$a > 0, \text{ ако } r_{XY} = 1$$

и

$$a < 0, \text{ ако } r_{XY} = -1.$$

8.7 Закон за големите числа

Случайните величини приемат стойности, които обикновено зависят от голям брой причини. Поради това не може да се предвиди каква стойност ще приеме случайната величина в резултат на даден опит. Оказва се обаче, че поведението на сумата на достатъчно голям брой случайни величини при някои условия губи случайния си характер и става закономерно. Тези условия са посочени в теореми, обединени с общо название „закони за големите числа“.

Въвеждаме означението:

$$\bar{x} = \frac{X_1 + X_2 + \cdots + X_n}{n} = \frac{1}{n} \sum_{k=1}^n X_k.$$

В сила е следната теорема на Чебишов¹.

Теорема 8.3. *Нека случайните величини $X_1, X_2, \dots, X_n, \dots$ са две по две независими и съществува константа $c > 0$ такава, че*

$$DX_k \leq c, \quad k = 1, 2, \dots$$

Тогав за всяко $\varepsilon > 0$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} P \left\{ \left| \frac{1}{n} \sum_{k=1}^n X_k - \frac{1}{n} \sum_{k=1}^n EX_k \right| < \varepsilon \right\} = 1. \quad (8.11)$$

Теоремата означава, че при големи n

$$\frac{1}{n} \sum_{k=1}^n X_k \approx \frac{1}{n} \sum_{k=1}^n EX_k. \quad (8.12)$$

Коментар: Отляво в (8.12) имаме случайна величина, а отдясно – число (неслучайна величина), т.е. при големи n средното аритметично

$$\bar{x} = \frac{X_1 + X_2 + \cdots + X_n}{n}$$

губи случайния си характер.

¹Чебишов (Чебышёв) (1821–1894) – руски математик

Следствие 8.1. Нека $EX_k = a$, $k = 1, 2, \dots$. Тогава

$$\frac{1}{n} \sum_{k=1}^n X_k \approx a. \quad (8.13)$$

Наистина, в дясната част на (8.12)

$$\frac{1}{n} \sum_{k=1}^n EX_k = \frac{1}{n} \cdot na = a.$$

С формула (8.13) се обосновава формулата от статистиката за оценка на математическото очакване на случайна величина X . Ако случайните величини X_k са независими и разпределени както X : $EX_k = a$, то

$$EX \approx \bar{x} = \frac{X_1 + X_2 + \dots + X_n}{n}. \quad (8.14)$$

Следствие 8.2 (Теорема на Бернули). Нека m е броят на сбъдване на събитието A при n опита по схемата на Бернули с вероятност за успех при един опит $p = P(A)$. Тогава

$$p \approx \frac{m}{n}. \quad (8.15)$$

Наистина, нека случайните величини X_k са независими и са разпределени по закона на Бернули с параметър p . Имаме, че

$$X_k = \begin{cases} 1, & \text{при успешен } k\text{-ти опит;} \\ 0, & \text{при неуспешен } k\text{-ти опит} \end{cases} \quad (8.16)$$

и $m = X_1 + X_2 + \dots + X_n$. Затова

$$\frac{X_1 + X_2 + \dots + X_n}{n} = \frac{m}{n}.$$

От друга страна, $EX_k = p$, $k = 1, 2, \dots, n$. Тогава от формула (8.13) с $a = p$ следва (8.15).

Забележка 8.4. С формула (8.15) се обосновава формулата за статистическата вероятност.

8.8 Централна гранична теорема

Видяхме при какви условия величината

$$s_n = \frac{X_1 + X_2 + \cdots + X_n}{n}$$

има устойчив характер ($\approx EX_k$). Обаче не трябва да забравяме, че s_n е случайна величина и има някакъв закон за разпределение. Оказва се, че при някои доста общи условия законът за разпределение на s_n е доста близък до нормалния закон за разпределение. Теоремите, в които са указани тези условия, са обединени под названието „**централни гранични теореми**”.

Нека е дадена редицата от случайни величини $X_1, X_2, \dots, X_n, \dots$ и разгледаме частната сума

$$v_n = X_1 + X_2 + \cdots + X_n.$$

Тогава случайните величини

$$w_n = \frac{v_n - Ev_n}{\sqrt{Dv_n}}$$

са нормирани, т.е. имат $Ev_n = 0$ (центрирани са) и $Dw_n = 1$.

Нека $D_k = DX_k$ и $Q_k = E|X_k - EX_k|^3$. Ще казваме, че редицата X_k удовлетворява условието на Ляпунов², ако

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{\sum_{k=1}^n Q_k}{\left(\sum_{k=1}^n D_k\right)^{3/2}} = 0. \quad (8.17)$$

Теорема 8.4 (Теорема на Ляпунов). *Нека редицата от независими случайни величини X_k удовлетворява условието на Ляпунов (8.17). Тогава*

$$\lim_{n \rightarrow \infty} P(a \leq w_n \leq b) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_a^b e^{-\frac{x^2}{2}} dx. \quad (8.18)$$

Теоремата означава, че при големи n

$$P(a \leq w_n \leq b) \approx \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_a^b e^{-\frac{x^2}{2}} dx. \quad (8.19)$$

²Ляпунов Александър Михайлович (1857–1918) – руски математик

В дясната част на (8.19) е вероятността за попадение в интервала $[a, b]$ в случая, когато случайната величина е нормално разпределена с параметри $0, 1$ ($EX = 0, \sigma_X = 1$), т.е. w_n е разпределена приблизително както стандартно нормално разпределена случайна величина: $w_n \approx X_0 = N(0, 1)$. Тогава последователно получаваме

$$\frac{v_n - Ev_n}{\sqrt{Dv_n}} \approx X_0, \quad v_n \approx \sqrt{Dv_n}X_0 + Ev_n, \quad s_n \approx \frac{\sqrt{Dv_n}}{n}X_0 + \frac{Ev_n}{n}.$$

Понеже линейна функция от нормално разпределена случайна величина също е нормално разпределена случайна величина, то като отчетем свойство Д) на нормалните разпределения, получаваме следното твърдение.

Следствие 8.3. *Нека редицата от независими случайни величини X_k удовлетворява условието на Ляпунов (8.17). Тогава*

$$s_n \approx Y = N(m, \sigma),$$

където

$$m = \frac{1}{n}(EX_1 + EX_2 + \dots + EX_n),$$

$$\sigma = \frac{1}{n}\sqrt{DX_1 + DX_2 + \dots + DX_n}.$$

Освен това, ако X_1, X_2, \dots, X_n са еднакво разпределени и

$$EX_k = a, DX_k = s^2, \quad k = 1, 2, \dots, n,$$

то $s_n \approx Y = N(m, \sigma)$, където $m = a$, $\sigma = \frac{s}{\sqrt{n}}$.

Когато случайните величини X_k са независими и са разпределени по закона на Бернули с параметри n, p , като следствие на теоремата на Ляпунов се получава интегралната теорема на Моавър–Лаплас.

Следствие 8.4. *Нека са извършени n независими опита по схемата на Бернули с вероятност за успех при един опит p и нека m_n е броят на успешните опити. Тогава*

$$P(\alpha \leq m_n \leq \beta) \approx \Phi\left(\frac{\beta - np}{\sqrt{npq}}\right) - \Phi\left(\frac{\alpha - np}{\sqrt{npq}}\right). \quad (8.20)$$

От централната гранична теорема става ясно защо нормално разпределените случайни величини се срещат много често в практиката. Това е така, защото обикновено върху формирането на стойностите на дадена с.в. X влияят голям брой независими, слабо действащи фактори. Тогава като резултат се получава случайна величина, която има разпределение, близко до нормалното. Такива са величините от следните примери:

- Измерване на физическа величина: Върху резултата от измерването X влияят много случайни фактори като:
 - колебания на атмосферните условия;
 - вибрации на измерителния прибор;
 - умора на наблюдателя;
 - промени в прибора (захранване) и т.н.Всеки от тях внася много „малка“ грешка X_k в измерваната величина. Затова резултатът от измерването X , както и сумарната грешка $v_n = X_1 + X_2 + \dots + X_n$ са подчинени на нормалния закон.
- Масово производство: Параметрите на изделието (размери на детайла) са случайни величини, разпределени по нормалния закон. Отклоненията от стандарта са породени от много причини със случаен характер, понеже производството е свързано с многобройни операции, които не могат да се изпълнят многократно с абсолютна точност (дори и от роботите!). Този факт се използва при определянето на разпределение на изделията по качествени групи и при оценката на количеството на нестандартните изделия (брак).
- Параметрите на хора (с една и съща възраст и пол) като тегло, ръст, гръдна обиколка, размери на ходилото и т.н. са разпределени по нормалния закон. Този факт се използва при планирането на производството на облекла (по ръст, обиколки на врата, гърдите, талията и ханша), обувки (по дължина и широчина на ходилото) и др.

8.9 Задачи

8.1. Пресметнете числата: $V_6^3, \tilde{V}_2^{10}, P_5, C_8^7, C_{20}^{18}, \tilde{C}_3^5, C_9^{2,3,4}$.

8.2. Постройте триъгълника на Паскал за $n = 11$.

8.3. Хвърлят се два зара – бял и червен. Представете изхода от опита като наредена двойка (a, b) , където a са точките на белия зар, а b – на червения зар. Колко са възможните наредени двойки (a, b) ? За колко от тях сумата $a + b$: а) е четна; б) се дели на 3; в) е четна или се дели на 3; г) е четна и се дели на 3?

8.4. Ръка за покер се състои от пет карти, раздадени от колода с 52 карти. Колко различни ръце за покер може да се раздадат, които съдържат:

- а) две двойки (например 2A, 2Q и 7);
- б) flush (пет карти от един цвят);
- в) straight flush (пет поредни карти от даден цвят, но без 10, J, Q, K, A);
- г) royal flush (10, J, Q, K, A от един цвят)?

8.5. В партида от 1000 детайла има 4 дефектни. За контрол са подбрани 100 детайла. Каква е вероятността сред тях да няма дефектни?

8.6. Птица каца на проводник, свързващ два стълба, разстоянието между които е 20 m . Известно е, че всички точки от проводника са еднакво възможни за кацане на птицата. Каква е вероятността тя да кацне на разстояние не по-голямо от 5 m от единия от стълбовете?

8.7. Шофьор пристига на кръстовище със светофар, който свети 25 s червено, 5 s жълто, 25 s зелено, 5 s жълто и т.н. Каква е вероятността на събитията:

- а) шофьорът попада на „зелено“;
- б) шофьорът не попада на „зелено“;
- в) шофьорът трябва да чака „зелено“ не повече от 10 s ;
- г) шофьорът трябва да чака „зелено“ повече от 10 s ?

8.8. На отсечка с дължина a по случаен начин са избрани две точки, които я разделят на три части. Каква е вероятността, че от получените три отсечки може да се състави триъгълник?

8.9. Вероятността за раждане на момче е равна на $p = 0.515$. В семейството са решили, че деца ще се раждат до появата на второ момче. Каква е вероятността, че семейството ще бъде с четири деца?

8.10. Вероятността за раждане на момче е равна на $p = 0.515$. Каква е вероятността в семейство с четири деца да има: а) не по-малко от две момчета; б) поне едно момче; в) нито едно момче; г) три момчета.

8.11. От урна с 4 бели и 6 черни топки по случаен начин са извадени 3 топки. Каква е вероятността и трите топки да са бели, ако изваждането е направено: а) без връщане; б) с връщане.

8.12. В кутия има 20 топки за тенис, от които 12 са нови и 8 стари (с които вече е играно). По случаен начин от кутията изваждат две топки и след играта ги връщат обратно. На другия ден отново избират две топки, които се оказали нови. Каква е вероятността предния ден да са играли:

- а) с две нови топки;
- б) с две стари топки;
- в) с една нова и една стара топка?

8.13. На склад е постъпила еднотипна продукция от три цеха: I, II, III . Обемите на доставките са в отношение съответно $1 : 2 : 7$. Известно е, че нестандартната продукция на цех I е 3%, на цех II – 2%, а на цех III – 1%. Намерете вероятностите на събитията:

- а) случайно избрано от склада изделие е нестандартно;
- б) случайно избрано от склада изделие е произведено в цех I , ако то се е оказало нестандартно.

8.14. На изпит са 10 студенти, от които 3 са подготвени отлично (знаят всичките 20 въпроса от конспекта), 4 са подготвени добре (знаят по 16 въпроса), 2 – средно (знаят по 10 въпроса) и 1 – слабо (знае 5 въпроса). Студент, който си взел изпита, отговорил на всичките три зададени въпроса. Каква е вероятността студентът да е бил подготвен: а) отлично; б) добре; в) средно; г) слабо?

8.15. Студент знае отговорите на 20 от всичките 25 въпроса на конспекта. На изпита са му зададени 3 въпроса. Намерете вероятностите на събитията:

- а) Студентът е отговорил на трите въпроса;
- б) Студентът е отговорил на два от въпросите;
- в) Студентът е отговорил на един от въпросите;
- г) Студентът е отговорил на поне един от въпросите;
- д) Студентът не е отговорил на нито един от въпросите.

8.16. Трима стрелци стрелят подред по една и съща мишена. Всеки стрелец има по два патрона. При първото попадение стрелбата се прекратява. Вероятностите за улучване на целта от първия, втория и третия стрелец са съответно 0.2, 0.3 и 0.4. Каква е вероятността тримата стрелци да си изстрелят всичките патрони?